

[Birthe Nielsen]

jeg nævnte før, nemlig venteaftdelinger for de ældre i København.

Nedlæggelse af uddannelsespladserne ved de to hospitaler vil ske, i samme øjeblik man laver hospitalerne om til venteaftdelinger, og det betyder i realiteten, at der uddannes 75 sygeplejersker mindre om året. I forvejen er der mangel på sygeplejersker i hele hovedstadsområdet, og der vil herved også komme til at mangle praktikpladser. Vi ved jo, at det i forvejen er et stort problem at få personale nok inden for sundhedssektoren, og vi ved også, at det er et kvindeproblem. Vi ved, at der er mange kvinder, der er arbejdsløse, og også ud fra den betragtning mener jeg at bevarelsen af de to hospitaler er værdifuld.

Diakonissestiftelsen og Sankt Lukas Stiftelsen har nogle af landets ældste sygeplejerskoler, og de har gennem årene uddannet talrige sygeplejersker. Diakonissestiftelsens almindelige kirurgiske afdeling har alle dage været overordentlig velrenommeret. Dens apparatur og udstyr er helt up to date, og det samme gælder den medicinske afdeling. Der er faktisk kun lovord at sige om de to hospitalers funktion såvel fra patient- som fra personale side.

Selvfølgerlig skal der sørges for de ældre i København og i Københavns amt, som venter på plejehjemspladser, og jeg skal da være den første til at indrømme, at det er et stort problem for Københavns kommune, hvor der i dag er 800 ældre på de københavnske hospitaler, som venter på plejehjemsplads, mens der er ca. 600, der venter hjemme på at blive indlagt på et plejehjem. Men ser vi på de knappe ressourcer, vi har i dag, og ser vi på, hvor meget der skæres ned i sundhedssektoren, kan vi også regne ud, at det koster betydelig mindre om året at anbringe en ældre på et plejehjem end i en dyr hospitals-seng. Det bliver dyrere for borgerne rent skattemæssigt, og jeg vil da sige, at når vi her fra folketinget har blandet os i det, hænger det da også sammen med, at staten er med til at betale disse ting. Normalt plejer man jo ikke at være så bange for herindefra at henvende sig til kommunerne, at de skal spare, og derfor mener jeg, at man nok også fra centralt hold kan blande sig i de kommunale anliggender.

Desuden er dette en særdeles kortsigtet politik, og det er, som jeg sagde før, ikke rimeligt i en ressourcefattig tid, hvor man i

forvejen skærer voldsomt ned på hospitalsområdet.

Problemerne skal også vurderes på baggrund af den forventede stigning i antallet af ældre i de kommende år i Københavns kommune, og jeg ved, at Københavns kommune kun har planer om at udvide med 180 plejehjemspladser. Det vil sige, at kommunen bare skubber problemerne foran sig, den løser dem ikke.

Københavns kommune fik sidste år efter en vedtagelse her i folketinget et ekstra tilskud efter objektive kriterier, netop fordi den har så mange ældre, som bor i meget dårlige boliger. Det er derfor nødvendigt, da de ældre ikke kan blive i deres hjem, at man bygger både plejehjem og beskyttede boliger, og de 300 mill. kr., den har fået, kunne passende bruges til dette formål. Jeg mener også, det er urimeligt, at de ældre skal ligge på venteaftdelinger. Der er ikke noget at vente på, det er dødens forgård, og vi kan vel ikke lave alle vores hospitaler i København om til ventepaladser for de ældre.

Jeg mener virkelig, at det ud fra menneskelige, økonomiske og i det hele taget samfundsmæssige grunde er nødvendigt, at vi gør noget for de ældre. Det er også betydelig billigere at have de to velfungerende hospitaler Diakonissestiftelsen og Sankt Lukas Stiftelsen, hvor det kun koster 1.200-1.300 kr. om dagen for en sengeplads, end de meget dyre hospitaler. Jeg vil derfor anbefale, at indenrigsministeren klart tilkendegiver, også i udvalget, at han over for de respektive kommuner vil gøre sin indflydelse gældende, så vi kan bevare disse to velfungerende hospitaler.

Dræbye (RV):

Hvis forslagsstillerne havde lyttet til indenrigsministerens svar her i dag, mener jeg, at der kun er én anstændig måde at reagere på, og det er at trække forslaget til folketingsbeslutning tilbage. Situationen er den, at der foreligger en grovskitse, som ikke forudsætter nedlæggelse af Diakonissestiftelsen og Sankt Lukas Stiftelsen. Situationen er den, at ministeren svarer, at grovskitsen skal overholdes. Situationen er den, at ministeren svarer, at hvis der, inden den egentlige sygehusplanlægning er godkendt, bliver foretaget dispositioner af sygehuskommunerne, som er